

TENSE

Tense คืออะไร? แบ่งออกเป็นกี่ชนิด อะไรบ้าง? การเรียนให้เก่งเกี่ยวกับเรื่อง Tense ต้องเรียนตามขั้นตอนอย่างไร จงชี้แจงให้กระจ่างด้วย?

Tense คือ “รูปแบบของกริยาที่แสดงให้ทราบว่า การกระทำหรือเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นเมื่อไร ได้เกิดขึ้นมาแล้วหรือกำลังเกิดขึ้นในกาลข้างหน้า” แบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

1) Present Tense	ปัจจุบันกาล
2) Past Tense	อดีตกาล
3) Future Tense	อนาคตกาล

Tense แต่ละชนิดใหญ่ๆ ที่กล่าวมานี้ ยังแบ่งเป็น Tense เล็กๆ ไปอีกได้ 12 Tense ซึ่งจะได้กล่าวในตอนต่อไป

การเรียน Tense ให้ได้ผลและไม่สับสนนั้น ควรเรียนตามลำดับหัวข้อที่ 3 ดังต่อไปนี้
คือ :-

1. จำชื่อ Tense ให้ได้ที่ภาษาอังกฤษและคำแปลเป็นภาษาไทย
2. เรียนรู้โครงสร้างของแต่ละ Tense ให้ได้อย่างถูกต้อง อย่าสับสน
3. เรียนรู้ความหมายของแต่ละ Tense ว่าใช้กับการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่างกรรมต่างวาระกันอย่างไร?

1.1 การจำชื่อ Tense ให้ได้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยนั้น ควรจำโดยอาศัยหลักเกณฑ์อย่างง่ายๆ ดังต่อไปนี้

(1).....	{	Simple Tense	(2).....	{	ธรรมดา
		Continuous Tense			กำลังกระทำ
		Perfect Tense			สมบูรณ์
		Perfect continuous Tense			สมบูรณ์กำลังกระทำ

หมายเหตุ : จุดไข่ปลาหมายเลข 1 ให้เอาคำ Present, Past, Future เติมลงไปตามที่ต้องการ ส่วนจุดไข่ปลาหมายเลข 2 ให้เอาคำว่า ปัจจุบันกาล, อดีตกาล, อนาคตกาล ไปเติมใส่ แล้วให้ว่าภาษาอังกฤษพร้อมทั้งคำแปลเป็นภาษาไทยสลับกันไปมาเช่นนี้สัก 2-3 ครั้งแล้วในที่สุดท่านก็จะจำได้เองโดยอัตโนมัติ ขออย่างเดียวท่านอย่าขี้เกียจปฏิบัติตามคำแนะนำก็แล้วกัน

1.2 จำโครงสร้างของแต่ละ Tense ให้ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ เรื่องการจำโครงสร้างของแต่ละ Tense แต่ละคนมีวิธีการในการจดจำที่ไม่เหมือนกัน บางครั้งก็ยาวเกินไป จนจำไม่ไหว มีวิธีการจำโครงสร้างของแต่ละ Tense ง่ายๆ ดังต่อไปนี้

โครงสร้างของ Tense ทั้ง 12 Tense

Present	{	Simple = S + Verb 1 +
		Continuous = S + is, am, are + Verb 1 ing +
		Perfect = S + has, have + Verb 3 +
		Perfect conti. = S + has, have + been + Verb 1 ing +
Past	{	Simple = S + Verb 2 +
		Continuous = S + was, were + Verb 1 ing +
		Perfect = S + had + Verb 3 +
		Perfect conti. = S + had + been + Verb 1 ing +
Future	{	Simple = S + will, shall + Verb 1 +
		Continuous = S + will, shall + be + Verb 1 ing +
		Perfect = S + will, shall + have + Verb 3 +
		Perfect conti. = S + will, shall + have + been + Verb 1 ing +

ตัวอย่างพร้อมคำแปลทั้ง 12 Tense

Present	Simple	He walks.	เขาเดิน
	Continuous	He is walking.	เขากำลังเดิน
	Perfect	He has walked.	เขาได้เดินแล้ว
	Perfect conti.	He has been walking.	เขาได้กำลังเดินแล้ว
Past	Simple	He walked.	เขาเดินแล้ว
	Continuous	He was walking.	เขากำลังเดินแล้ว
	Perfect	He had walked.	เขาได้เดินแล้ว
	Perfect conti.	He had been walking.	เขาได้กำลังเดินแล้ว
Future	Simple	He will walk.	เขาจะเดิน
	Continuous	He will be walking.	เขากำลังจะเดิน
	Perfect	He will have walked.	เขาจะได้เดินแล้ว
	Perfect conti.	He will have been walking.	เขาจะได้กำลังเดินแล้ว

แบบฝึกหัด

ให้ทำแบบฝึกหัดข้างล่างนี้ โดยแต่ละประโยคให้แต่งพร้อมทั้งแปลมาให้ครบ 12 Tense

หากประโยคใดทำไม่ได้ขอให้ดูตัวอย่างประกอบ

1. She (speak) English with her sister.
2. You (eat) rice in your house.
3. The dog (sleep) under the tree.
4. The students (play) football after school.
5. I (write) a letter in my room.
6. We (learn) English at school.

1.3 เมื่อได้มีการทำแบบฝึกหัดแล้ว ต่อไปก็จะอธิบายเรื่องการใช้ Tense ว่าในแต่ละ Tense นั้น ใช้กับเหตุการณ์หรือการกระทำที่เกิดขึ้นต่างกรรมต่างวาระกันอย่างไร

อธิบายการใช้ Present Tense ทั้ง 4 Tense

Present Simple Tense มีวิธีใช้กับเหตุการณ์ได้ดังต่อไปนี้

(1) ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามความจริงของธรรมชาติ เช่น :-

The earth moves round the sun.

โลกหมุนรอบรอบดวงอาทิตย์

The sun rises in the east.

ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก เป็นต้น

(2) ใช้กับเหตุการณ์ที่เป็นความจริงตาม คำสุภาษิต คำพังเพย สุนทรพจน์ เช่น :-

Negligence is the part of death.

ความประมาทเป็นทางแห่งความตาย

Honesty is the best policy.

ความซื่อสัตย์เป็นนโยบายที่ดีที่สุด เป็นต้น

- (3) ใช้กับเหตุการณ์ที่เป็นความจริงในขณะที่พูด (ก่อนหน้าที่จะพูดหรือหลังพูดไปแล้วจะไม่เป็นจริงเหมือนอย่างที่เราพูดก็ได้ แต่ที่แน่ๆ คือต้องเป็นจริงในขณะที่พูด) เช่น :-

He stands under the tree.

เขายืนอยู่ใต้ต้นไม้ (เหลียวไปดูก็ยืนอยู่จริงๆ ยังไม่ทันเดินไปไหน)

I have two books in the suitcase.

ฉันมีหนังสือ 2 เล่มอยู่ในกระเป๋า (เปิดออกมาดูก็เห็นมี 2 เล่มจริงๆ ไม่ได้โกหก)

- (4) ใช้กับการกระทำที่คิดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ ส่วนมากมักจะใช้กับ Verb ที่แสดงการเคลื่อนที่จากจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่ง) และตามกฎข้อนี้ Present Simple Tense มีคำวิเศษณ์บอกเวลาที่เป็นอนาคตมาร่วมได้ เช่น :-

We leave tomorrow.

พวกเราจะออกเดินทางวันพรุ่งนี้

The train arrives at the station early tomorrow.

รถไฟจะมาถึงสถานีเช้าตรู่วันพรุ่งนี้ เป็นต้น

(5) ใช้กับเหตุการณ์ในกรณีสรุปเรื่องราวต่างๆ ที่เล่ามา แม้เหตุการณ์นั้นจะได้เกิดขึ้นแล้วในอดีตก็ตาม แต่เราก็แต่งด้วยประโยค Present Simple Tense ทั้งนี้ก็เพื่อให้เรื่องที่น่าสนใจมีชีวิตชีวาเหมือนเรื่องที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (ส่วนมากมักใช้ในการเขียนนิยาย เช่น :-

.....Bassanio wants to go to Belmont to woo Portia. He ask Antonio to lend him money. Antonio says that he has not any money at the moment Until his ships come to port.....

.....บัสซานิโอต้องการจะไปเบลมอนต์ เพื่อเกี่ยวพาราสีกับนางเปอร์เซีย เขาขอยืมเงินกับอันโตนิโอ อันโตนิโอบอกว่า ขณะนี้เขาไม่มีเงินเลย จนกว่าเรือของเขาจะเข้าเทียบท่าแล้ว (เขาจึงจะมีเงินให้ยืม).....

(6) ใช้กับเหตุการณ์ในประโยค Subordinate Clause (อนุประโยค) ที่บ่งบอกเวลาเป็นอนาคต ซึ่งประโยคของมันเองจะขึ้นต้นด้วยคำต่อไปนี้ :-

If (ถ้า) unless (เว้นเสียแต่ว่า) as soon as (เมื่อ, ขณะที่) until (จนกระทั่ง) before (ก่อนที่) whenever (เมื่อไหร่ก็ตาม) while (ขณะที่) เป็นต้น เช่น :-

If you come here, we will tell you about that.

ถ้าคุณมาที่นี่ เราจะบอกคุณเกี่ยวกับเรื่องนั้น

As soon as he arrives, you can leave.

เมื่อเขามาถึง ท่านก็ไปได้ เป็นต้น

(7) การกระทำของกริยาที่ทำนานไม่ได้ หรือกริยาที่แสดงการรับรู้ (Verb of perception)

ให้นำมาแต่งด้วย Present Simple Tense เท่านั้น เช่น :-

Sumali loves her husband very much.

สุมาลีรักสามีของเธอมาก (loves เป็นกริยาแสดงการรับรู้)

I understand what you said.

ผมเข้าใจสิ่งที่ท่านพูด (understand เป็นกริยาแสดงการรับรู้)

(8) ใช้กับเหตุการณ์ที่บุคคลหรือสัตว์ทำเป็นประจำโดยสม่ำเสมอ หรือทำเป็นกิจวัตรโดย

มิได้ขาด ตามกฎการใช้ข้อที่ 8 นี้ Present Simple Tense มักจะมีคำวิเศษณ์

(Adverb) บอกเวลาที่เป็นความสม่ำเสมอมาพร้อม ได้แก่คำต่อไปนี้ :-

always เสมอๆ

often บ่อยๆ

sometimes บางครั้ง

usually โดยปกติ

hardly แทบจะไม่

every day ทุกๆ วัน

every week ทุกๆ สัปดาห์

every month ทุกๆ เดือน

once a week สัปดาห์ละครั้ง

on week days ทุกวันธรรมดา เป็นต้น

His family always go to Hong Kong.

ครอบครัวของเขาไปฮ่องกงเสมอๆ

She goes to school every day.

หล่อนไปโรงเรียนทุกๆ วัน เป็นต้น

- (9) ในเหตุการณ์ของประโยค Adverb Clause (วิเศษณูประโยค) ที่เป็นปัจจุบันกาล ธรรมดา (Present Simple Tense) ประโยค Main Clause (मुख्यประโยค) ต้องใช้ Present Simple Tense คล้อยตามด้วย เช่น :-

Whenever he comes here, he says hello to me.

เมื่อไหร่ก็ตามที่เขาไปที่นี้ เขาพูดสวัสดีกับผม

Every time he sees me, he gives me a smile.

ทุกๆ ครั้งที่เขาเห็นผม เขายิ้มให้ผม เป็นต้น

Present Continuous Tense มีวิธีใช้ดังต่อไปนี้

- (1) ใช้กับเหตุการณ์ที่กำลังกระทำอยู่ในขณะที่พูด เช่น :-

He is working in his garden.

เขากำลังทำงานอยู่ในสวน (มองไปก็เห็นทำอยู่จริงๆ ยังไม่หยุดทำ)

The dogs is running towards here.

สุนัขกำลังวิ่งตรงมายังที่นี่ (มองไปก็เห็นสุนัขกำลังวิ่งมาจริงๆ)

หมายเหตุ ตามกฎการใช้ข้อที่ 1 นี้ Present Continuous Tense จะนำเอา now เข้ามาใช้ร่วมด้วยก็ได้ และเมื่อนำมาใช้ร่วมแล้ว มีวิธีเรียงอยู่ 3 อย่าง คือ

ก. เรียง now ไว้ต้นประโยค เมื่อต้องการเน้นเวลา เช่น

Now we are learning English.

เดี๋ยวนี้เรากำลังเรียนภาษาอังกฤษ

ข. เรียงเพื่อเล่นสำนวนการพูดให้วาง now ไว้หลัง Verb to be เช่น

I am now reading a book.

เดี๋ยวนี้ฉันกำลังอ่านหนังสืออยู่

ค. เรียงตามปกติการใช้แบบธรรมดา ให้วาง now ไว้สุดประโยค เช่น :-

Wilai is cooking in the kitchen now.

วิลากำลังทำกับข้าวอยู่ในโรงครัวเดี๋ยวนี้

(2) ใช้กับเหตุการณ์ที่กำลังกระทำอยู่ในระยะเวลาอันยาวนานของช่วง วัน,เดือน,ปี ซึ่งตามข้อเท็จจริงในขณะที่พูดประโยคนี้ออกมาแล้ว การกระทำอันนั้นอาจจะยังไม่กำลังดำเนินการเคลื่อนไหวอยู่จริงๆ ก็ได้ แต่หากว่าเมื่อพูดถึงช่วงระยะเวลาอันยาวนานแล้ว ก็กำลังกระทำสิ่งนั้นอยู่จริงๆ เช่น :-

He is studying hard in this term.

เขากำลังเรียนหนังสืออย่างขะมักเขม้นตอนนี้

I am working at the Siam Motors Co., Ltd. This year.

ผมกำลังทำงานอยู่ที่บริษัทสยามกลการปีนี้ เป็นต้น

- (3) ใช้กับเหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่า จะต้องเกิดขึ้นแน่นอนในอนาคตอันใกล้ ตามที่ได้ตั้งใจเอาไว้ เช่น :-

We are leaving for Paris tomorrow.

พวกเราจะออกเดินทางไปนครปารีสวันพรุ่งนี้

Mr. Tomson is coming here soon.

มร. ทอมสันจะมาที่นี่เร็วๆ นี้ เป็นต้น

กริยาที่นำมาแต่งเป็น Continuous Tense ไม่ได้

ถาม : กริยาทุกตัวนำมาแต่งเป็น Present Continuous Tense ได้หมดใช่หรือไม่?

หรือมีข้อยกเว้นอย่างไร จงอธิบายให้เข้าใจ?

ตอบ : โดยปกติทั่วไปแล้ว กริยา (Verb) ทุกตัวนำมาแต่งเป็น Present Continuous Tense

ได้ทั้งนั้น แต่มีกริยาอยู่บางจำพวกที่ไม่นิยมนำมาแต่งเป็น Present Continuous

Tense ทั้งนี้ก็เพราะคนอังกฤษและอเมริกาเขาเห็นว่า กริยาเหล่านี้ทำนานไม่ได้

ได้แก่กริยาต่อไปนี้ คือ :-

(1) กริยาที่แสดงการรับรู้ (Verb of Perception) ได้แก่ :-

See	(เห็น, เข้าใจ)	feel	(รู้สึก)
Smell	(ดม)	hear	(ได้ยิน)
Taste	(เข้าใจ)		

(2) กริยาที่แสดงภาวะของจิตใจ (State of Mind) แสดงความรู้สึก (Feeling) หรือ แสดงความสัมพันธ์ (Relationship) ได้แก่ :-

know	(รู้จัก)	hate	(เกลียด)
love	(รัก)	understand	(เข้าใจ)
believe	(เชื่อ)	seem	(ดูเหมือน)
belong	(เป็นของ)	appear	(ปรากฏว่า)
remember	(จำได้)	like	(ชอบ)
want	(ต้องการ)	forgive	(ให้อภัย) เป็นต้น

I see something here.

ฉันเห็นอะไรบางอย่างอยู่ที่นี่

(อย่าใช้ : I am seeing something here.)

She love me very much.

หล่อนรักผมมาก

(อย่าใช้ : She is loving me very much.)

เมื่อแต่งด้วย Present Continuous Tense ไม่ได้ให้นำไปแต่งด้วย Present Simple Tense ตามกฎข้อที่ 7 ดังที่อธิบายไว้แล้ว

อย่างไรก็ตาม กริยาที่แสดงการรับรู้ แสดงภาวะของจิตใจ หรือแสดงการสัมผัส เหล่านี้ก็จะอาจนำไปแต่งด้วย Present Continuous Tense ได้ ถ้ากริยาเหล่านี้มีความหมายเป็นอย่างอื่น นอกจากความหมายเดิม เช่นคำว่า “see” ถ้าแปลว่า “ไปพบ, ไปส่ง” (ตามความหมายเดิมแปลว่า เห็น) ก็นำมาแต่งเป็น Present Continuous Tense ได้ เช่น :-

Kukrit is seeing Turng Siew Ping tomorrow.

คึกฤทธิ์จะพบกับเต็ง เสี่ยว ผิง วันพรุ่งนี้ (seeing = meeting)

I am seeing my friend off at Don Muang Airport.

ฉันจะไปส่งเพื่อนของฉันที่ท่าอากาศยานดอนเมือง (seeing = saying goodbye)

Feel ถ้าแปลว่า “คลำหา” (ตามความหมายเดิมแปลว่า รู้สึก) ก็นำมาแต่งเป็น

Present Continuous Tense ได้ เช่น :-

The blind man is feeling his way along the street.

ชายตาบอดคนนั้นกำลังคลำหาทางของเขาไปตามถนน (feeling = groping)

Present Perfect Tense มีวิธีใช้ดังต่อไปนี้

(1) ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตและต่อเนื่องมาจนถึงเวลาปัจจุบัน (คือเวลาที่พูดประโยคนี้ออกไป) และตามกฎการใช้ข้อที่ 1 นี้มักจะมีคำว่า since (ตั้งแต่), for (เป็นเวลา), มาใช้ร่วมเสมอ เพื่อบ่งบอกเวลาที่เกิดขึ้นจากอดีตมาถึงปัจจุบัน เช่น :-

He has lived in America since 2500.

เขาอาศัยอยู่อเมริกาตั้งแต่ปี พ.ศ.2500 (ขณะที่พูดเขาก็อยู่ที่อเมริกา ยังไม่ได้กลับมา)

I have worked in this company for six years.

ฉันได้ทำงานอยู่ที่บริษัทนี้มาแล้วเป็นเวลา 6 ปี (ขณะที่พูดก็ยังทำอยู่ไม่ได้ลาออกไปทำที่อื่น)

ถาม : since และ for ใช้ต่างกันอย่างไร?

ตอบ : since แปลว่า “ตั้งแต่” ใช้บอกเวลาเป็นจุดเริ่มต้นของเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นในอดีตมาจนถึงปัจจุบันว่า เกิดขึ้นเมื่อไร วัน เดือน ปี อะไร เป็นต้น เช่น:-

She has lived in Bangkok since 2515.

หล่อนได้มาอยู่กรุงเทพตั้งแต่ พ.ศ.2515

We have studied English since January.

พวกเราเรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เดือน มกราคม

หรือบางครั้งอาจเป็นประโยคก็ได้ ซึ่งเรียกว่า Adverb Clause ที่มาเรียงตามหลัง since เพื่อบ่งบอกเวลาจุดเริ่มต้น เช่น :-

He has worked hard since he left his parents.

เขาทำงานหนักตั้งแต่เขาหนีจากพ่อแม่ เป็นต้น

for ใช้สำหรับบอกช่วงเวลาอันยาวนานของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากอดีตมาจนถึงปัจจุบันว่า นานแล้วได้เท่านั้นวัน, เท่านั้นเดือน, เท่านั้นปี (แต่ไม่ได้บอกจุดเริ่มต้นของการกระทำ) เช่น :-

We have studied English for two months.

พวกเราเรียนภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลา 2 เดือน

He has worked in the garden for five hours.

เขาทำงานอยู่ในสวนเป็นเวลา 5 ชั่วโมงแล้ว เป็นต้น

- (2) ใช้กับเหตุการณ์หรือการกระทำที่ได้เคยทำในอดีต จะเป็นครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้ และการกระทำที่ว่านั้น อาจกระทำอีกในปัจจุบัน หรืออนาคตก็ได้ (แต่ไม่ได้ทำทุกวัน หรือทำบ่อย) และการใช้ตามกฎข้อที่ 2 นี้ มักจะมี ever (เคย), never (ไม่เคย) นำมาใช้ร่วมเสมอ เช่น

Has he ever eaten rice at this restaurant many time ?

เขาเคยทานข้าวที่ภัตตาคารนี้หลายครั้งแล้วหรือ?

My father has never spoken English wish me.

คุณพ่อของฉันไม่เคยพูดภาษาอังกฤษกับฉัน เป็นต้น

- (3) ใช้กับเหตุการณ์หรือการกระทำที่จบลงแล้ว แต่ผลของการจบลงนั้นยังคงประทับจิตใจของผู้พูดอยู่ หมายความว่า ผู้พูดไม่ลืมกับการที่ได้กระทำสิ่งที่ยังคงไปนั้น เช่น:-

I have turned on the light in this room.

ผมได้ปิดไฟในห้องนี้แล้ว

(ผมจะเปิดไฟเมื่อใดไม่สำคัญ ผมต้องการจะบอกแต่เพียงว่า ผลการกระทำคือการเปิดไฟนั้นเปิดเสร็จไปแล้ว และขณะนี้ไฟนั้นยังสว่างอยู่ยังไม่ดับ โดยอาศัยแสงสว่างนี้ ท่านจะเล่นการพนัน ฉันขำเขินหรืออ่านหนังสือก็เชิญตามสบาย)

The train has left the station.

รถไฟได้ออกจากสถานีไปแล้ว

(รถไฟได้ออกจากสถานีเมื่อใดไม่สำคัญ ข้อสำคัญอยู่ตรงที่ว่า การที่รถไฟออกไปจากสถานีซึ่งผมเห็นเป็นรูปขบวนยาวเหยียดแล้วนั้น ผมยังไม่ลืมยังคงประทับจิตใจผมจึงใช้ Present Perfect Tense พูด)

หมายเหตุ ถ้าการกระทำที่จบเสร็จสิ้นลงไปแล้วนั้นไม่ประทับจิตใจเราอยู่ หรือพูดง่ายๆ ก็คือ ว่าจบไปแล้วก็แล้วกันไปอะไรทำนองนี้ ไม่น่าจะมีอะไรหลงเหลืออยู่เลย เช่นนี้ ก็ให้พูดด้วยประโยคอดีตกาลธรรมดา (Past Simple Tense) เท่านั้นเอง

- (4) ใช้กับเหตุการณ์ที่เพิ่งจะจบลงไปไม่นาน ซึ่งการใช้ตามกฎข้อนี้มักจะมีคำว่า just (เพิ่งจะ), already (เรียบร้อยแล้ว), yet (ยัง), family (ในที่สุด) เป็นต้น มาร่วมอยู่ในประโยคด้วยเสมอ เช่น :-

The train has just arrived at the station.

รถไฟเพิ่งจะมาถึงสถานี

(หมายความว่า รถไฟเข้ามาจอดที่ชานชาลาอย่างไม่ทันนาน เครื่องจักรยังร้อนระอุอยู่ ผมจึงใช้ประโยคนี้พูดออกมา เพื่อแสดงว่า การเข้ามาอย่างไม่ทันนาน)

I have already opened the window.

ผมได้เปิดหน้าต่างเรียบร้อยแล้ว

(หมายความว่า ผมได้เปิดหน้าต่างไว้แล้วไม่นานก็เดินมาพบท่าน พอท่านถามว่าเปิดหน้าต่างแล้วหรือยัง? ผมก็ตอบทันทีว่า ผมได้เปิดไว้เรียบร้อยแล้ว พอเดินลงมาก็พบท่านพอดี แต่ความขื่อนี้มิได้มุ่งเอาผลแห่งการประทับใจประทับใจ มุ่งเพียงได้กระทำสิ่งนั้นแล้วไม่นาน)

Present Perfect Continuous Tense มีวิธีใช้ดังต่อไปนี้

Tense นี้มีวิธีใช้เช่นเดียวกับ Present Perfect Tense ทุกกรณี เพียงแต่ว่า

เมื่อเราใช้ Present Perfect Continuous Tense พูดก็ย่อมหมายความว่า เราต้องการเน้นถึงการกระทำที่ได้กระทำมาตั้งแต่อดีตติดต่อมาจนถึงปัจจุบัน และจะกระทำต่อไปในอนาคต เช่น

I have been staying here for five years.

ผมได้อยู่ที่นี่มาแล้วเป็นเวลา 5 ปี (ขณะนี้ผมก็อยู่ที่นี่)

➤ ประโยคนี้หมายความว่า ผมได้อยู่ที่นี่มาแล้วเป็นเวลา 5 ปี ซึ่งเน้นหนักลงไปว่า ตลอดระยะเวลา 5 ปี ที่ผ่านมา ผมไม่ได้ย้ายไปไหน ปัจจุบันนี้ก็อยู่ที่นี่และอนาคตก็คงอยู่ที่นี่ อีก รับรองว่าไม่ย้ายไปไหนแน่

We have been studying English for three years.

พวกเราได้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลา 3 ปี (ขณะนี้ก็เรียนอยู่)

ประโยคนี้ก็เช่นเดียวกัน เน้นให้เห็นว่าระยะเวลา 3 ปี ที่ผ่านมานี้ ได้เรียนภาษาอังกฤษจริงๆ ไม่ใช่เรียนแล้วก็หยุดหรือหยุดแล้วก็เรียน และปีที่ 4-5 ก็จะเรียนต่อไปอีกอย่างนี้เป็นต้น

ถาม : Present Perfect Continuous Tense กับ Present Perfect Tense เหมือนกันจริงๆ พอจะอธิบายให้ฟังได้ไหมว่า มีข้อแตกต่างกันบ้างสักนิดหรือไม่?

ตอบ : มีครับ... ข้อแตกต่างมีดังนี้คือ :-

- ถ้าใช้ Present Perfect Tense พูดไม่แสดงความต่อเนื่องของการกระทำ อาจจะทำแล้วก็หยุด หรือหยุดแล้วก็ทำต่อไปอีกก็เป็นได้
- ถ้าใช้ Present Perfect Continuous Tense พูดแสดงความต่อเนื่องของการกระทำ ติดต่อกันจริงๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แล้วก็จะทำต่อไปอีกในอนาคต ดูตัวอย่างนี้เปรียบเทียบ เช่น :-

He has studied English for two years.

He has been studying English for two years.

ทั้ง 2 ประโยค แปลว่า เขาได้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลา 2 ปี (ประโยคที่ 1 เป็นการพูดแบบธรรมดาว่า ได้เรียนมาแล้ว 2 ปี ส่วนประโยคที่ 2 เป็นการพูดแบบเน้นให้เห็นชัดเจนว่า ตลอดระยะเวลา 2 ปี ได้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วจริงๆ ไม่ได้หยุดเรียน เรียนหยุดอะไรทำนองนี้ ซึ่งหมายถึงว่า ปีที่ 3-4 ก็จะเรียนต่อไปอีก

อธิบายการใช้ Past Tense

Past Simple Tense มีวิธีใช้ดังต่อไปนี้ คือ :-

- (1) ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีตและก็จบลงไปแล้วในอดีตนั้น มีได้ต่อเนื่องมาถึงเวลาในขณะที่พูด การใช้ Past Simple Tense ตามกฎข้อนี้มักจะมีคำบ่งเวลาที่เป็ในอดีตมาร่วมเสมอได้แก่คำว่า

yesterday	เมื่อวานนี้
last week	สัปดาห์ที่แล้ว
last year	ปีที่แล้ว
ago	ล่วงมาแล้ว
last night	เมื่อคืนที่แล้ว
last month	เดือนที่แล้ว

this morning เมื่อเช้านี้

recently เมื่อเร็วๆ นี้

และในปี พ.ศ., ค.ศ. ที่ผ่านมาทั้งหมด เช่น B.E. 2520, A.D. 1970

Porn and Wanna went to Japan last year.

พรและวรรณ่าไปเที่ยวประเทศญี่ปุ่นเมื่อปีที่แล้ว (ขณะพูดไปกลับมาแล้ว)

He saw me at the market yesterday.

เขาพบฉันที่ตลาดเมื่อวานนี้ (ขณะพูดการพบได้เสร็จสิ้นไปแล้ว) เป็นต้น

- (2) ใช้กับเหตุการณ์ที่กระทำเป็นประจำในอดีต ซึ่งตามกฎข้อนี้มี กริยาวิเศษณ์บอกความถี่มาร่วมได้ แต่ต้องให้มีคำบอกเวลาที่เป็นอดีตมากำกับไว้อีกครั้งหนึ่ง (เพื่อป้องกันมิให้ไปสับสนกับการใช้ Present Simple Tense ตามกฎข้อที่ 8) เช่น :-

Somsri always went to Puket last month.

สมศรีไปเที่ยวภูเก็ตเสมอๆ เมื่อเดือนที่ผ่านมา

He played football every day last year.

เขาเล่นฟุตบอลทุกๆ วัน เมื่อปีที่แล้ว เป็นต้น

- (3) ใช้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วชั่วระยะเวลาหนึ่งในอดีต และระยยะเวลานั้นก็ผ่านพ้นมาแล้วจะเป็นกี่วัน เดือน ปี ได้ทั้งนั้น ตามกฎข้อนี้มี ago (ล่วงมาแล้ว) มาใช้ร่วมเสมอ เช่น :-

He lived there ten years ago.

เขาอยู่ที่นั่นเมื่อ 10 ปี ล่วงมาแล้ว

- ประโยคนี้หมายความว่า ขณะที่พูดเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นแล้ว แต่เมื่อ 10 ปี ก่อนนั้น เขาอยู่ที่นั่น

This land belonged to me three years ago.

ที่ดินแปลงนี้เป็นของผมเมื่อ 3 ปีล่วงมาแล้ว

- ประโยคนี้หมายความว่า ขณะที่พูดนี้ ผมไม่ได้เป็นเจ้าของที่ดินแปลงนี้เสียแล้วแต่ผมเป็นเจ้าของเมื่อ 3 ปีก่อน ดังนั้นผมไม่มีสิทธิ์ที่จะเอาที่ดินแปลงนี้ไปจำหน่ายได้ เพราะมันเป็นกรรมสิทธิ์ของคนอื่นไปเสียแล้ว

(4) ในกรณีที่ประโยค Adverb Clause เป็น Past Simple Tense ประโยค Main Clause (मुख्यประโยค) ต้องเป็น Past Simple Tense ตลอดไป เช่น :-

Whenever he came here, he said hello to me.

เมื่อไรที่เขาไปที่นี้ เขาพูดสวัสดีกับผม

Every time he saw her, he gave her a smile.

ทุกๆ ครั้งที่เขาพบเธอ เขายิ้มให้เธอ (ทันที) เป็นต้น

Past Continuous Tense มีวิธีใช้ดังนี้

(1) ใช้กับเหตุการณ์ 2 อย่างที่เกิดขึ้นไม่พร้อมกัน (อย่าลืมว่า Past Continuous Tense เขาไม่นิยมใช้แต่มันโดยลำพัง มักจะใช้ควบคู่กับเหตุการณ์ 2 อย่าง) โดยมีหลักการแตงดังนี้:-

➤ เหตุการณ์ใดทำก่อนหรือเกิดขึ้นก่อนใช้ Past Continuous Tense

(Subject + was, were + Verb 1 ing +)

➤ เหตุการณ์ใดทำทีหลังหรือเกิดขึ้นทีหลังใช้ Past Simple Tense

(Subject + Verb 2 +) ตัวอย่างเช่น

โจทย์ : When we (eat) our dinner, the light (go) out.

เฉลย : When we were eating our dinner, the light went out.

เมื่อเรากำลังทานอาหารอยู่ไฟก็ดับ

➤ ประโยคนี้หมายความว่า การทานอาหารเกิดขึ้นก่อน หรือลงมือทำก่อน และในขณะที่กำลังทานอาหารอยู่อย่างเอร็ดอร่อยนั้น บังเอิญไฟเจ้ากรรมนายเวรก็เกิดดับเอาเสียต๊อๆ ดังนั้น การทานอาหารเกิดขึ้นก่อนจึงต้องใช้ Past Continuous Tense ส่วนการที่ไฟดับเกิดขึ้นทีหลังจึงใช้ Past Simple Tense คงไม่มีใครที่คิดว่า ไฟดับเกิดขึ้นก่อนแล้วจึงลงมือทานข้าวกันทีหลัง

โจทย์ : He (see) an accident while he (walk) along the street.

เฉลย : He saw an accident while he was walking along the street.

เขาเห็นอุบัติเหตุขณะที่เขาเดินไปตามถนน

- ประโยคนี้หมายความว่า การที่จะเห็นอุบัติเหตุได้ต้องอาศัยการเดิน เพราะฉะนั้นการเดินจึงต้องเกิดขึ้นก่อน เมื่อมีการเดินไปตามถนนแล้ว การกระทำอย่างที 2 คือ การได้เห็นอุบัติเหตุจึงเกิดขึ้นตามมา

(2) ใช้กับเหตุการณ์ที่ได้กระทำติดต่อกันตลอดช่วงเวลาที่ได้ระบุไว้ในประโยค เช่น

My father was working all day yesterday.

เมื่อวานนี้คุณพ่อของผมทำงานตลอดทั้งวันเลย

- ประโยคนี้หมายความว่า การที่ผมใช้ **Past Continuous Tense** พูด ก็เพราะผมต้องการเน้นให้เห็นว่า เมื่อวานนี้ตลอดทั้งวันพ่อของผมไม่ได้อยู่นิ่งเฉยๆ แต่หากทำงานทั้งวัน และขอให้สังเกตด้วยว่า จะมีคำบ่งบอกช่วงเวลามากำกับอยู่ในประโยคด้วย (คือ **all day yesterday**) ความจริงประโยคเช่นนี้เราพูดด้วย **Past Simple Tense** ก็ได้ โดยพูดว่า :-

My father worked all day yesterday.

เมื่อวานนี้พ่อของผมทำงานทั้งวัน

- แต่ฟังดูแล้ว คนอังกฤษเขาเห็นว่า มันเป็นประโยคที่มีเนื้อความเนือๆ จืดๆ ไม่กระฉับกระเฉงเหมือนประโยคแรก ถึงคำแปลในภาษาไทยจะแปลไว้เหมือนกันก็ตาม ขอให้ท่านสังเกตเอาไว้

(3) ใช้กับเหตุการณ์ 2 อย่าง ที่กำลังกระทำในเวลาเดียวกันก็ได้ (นิยมใช้กับกริยาที่ทำได้นานด้วยกันทั้ง 2 เท่านั้น หากเป็นกริยาที่ทำไม่นาน ก็ให้นำไปแต่งตามกฎข้อที่ 1) เช่น :-

(4) He was cleaning the house while I was cooking breakfast.

เขากำลังทำความสะอาดบ้านในขณะที่ผมกำลังทำอาหารเช้า

- ประโยคนี้หมายความว่า ขณะที่ผมกำลังทำอาหารเช้าอยู่นั้น ก็เป็นเวลาเดียวกันกับที่เขาทำความสะอาดอยู่ ดังนั้น กริยาทั้ง 2 นี้ ถือเป็นกริยาที่ทำนานด้วยกันทั้งคู่ จึงนำมาแต่งตามกฎข้อที่ 3 นี้ได้ ในทางตรงกันข้ามหากแต่งประโยคหนึ่งด้วย Past Simple Tense และอีกประโยคหนึ่งด้วย Past Continuous Tense เช่นนี้ เนื้อความทั้งสองก็จะจืดจางไปเลย